

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ Európai Unió működéséről szóló szerződés 345. cikkével összefüggésben értelmezett 14. cikkének (1) bekezdése szerinti „termékértékesítés” fogalmát, hogy az az alapeljárás körülményei között lehetővé teszi, hogy a megrendelő a termékek (csak fajta szerint meghatározott ingó dolgok) feletti rendelkezési jogot azáltal szerezzék meg, hogy az említett termékek feletti tulajdonjogot ellenérték fejében történő jóhiszemű birtokbavétel útján nem tulajdonostól szerzi meg, amire a tagállam nemzeti joga szerint lehetőség van, minek körében figyelembe kell venni, hogy a nemzeti jog szerint az ilyen dolgok feletti tulajdonjog azok átadása révén száll át?
2. Feltételt képezi-e a 2006/112 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerinti „termékértékesítés” teljesítése — valamely konkrét számla tekintetében az irányelv 178. cikkének a) pontja szerinti, az említett számlán feltüntetett, ténylegesen megfizetett adó levonásához való jog gyakorlásával összefüggésben történő — bizonyításának, hogy a megrendelő bizonyítsa az értékesítő tulajdonjogát, ha az értékesítés tárgyát fajta szerint meghatározott ingó dolgok képezik, és az azok feletti tulajdonjog a tagállam nemzeti joga szerint azok átadása révén száll át, minek körében a nemzeti jog szerint az ilyen dolgok feletti tulajdonjog nem tulajdonostól, ellenérték fejében történő jóhiszemű birtokbavétel útján történő megszerzésére is lehetőség van?

Bizonyítottak tekintendő-e a „termékértékesítés” az irányelv értelmében vett adólevonás szempontjából, ha a megrendelő az alapeljárás körülményei között ugyanazon termékeket (azonosítási kötelezettség hatálya alá tartozó állatok) vámáru-nyilatkozat benyújtása mellett kivitel útján később újra értékesítette, és nincs bizonyíték arra, hogy harmadik személyek e termékekre igényt támasztottak?

3. Abból kell-e kiindulni a 2006/112 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerinti „termékértékesítés” teljesítésének — valamely konkrét számla tekintetében az irányelv 178. cikkének a) pontja szerinti, az említett számlán feltüntetett, ténylegesen megfizetett adó levonásához való jog gyakorlásával összefüggésben történő — bizonyítása szempontjából, hogy a mezőgazdasági termelőnek nem minősülő értékesítő és megrendelő rosszhiszemű, ha a termékek átvételekor nem bocsátották rendelkezésükre az előző tulajdonostól származó, az állatok füljelzőit az európai uniós állat-egészségügyi jogszabályok követelményeivel összhangban tartalmazó okmányt, és az állatok füljelzőit nem tünteti fel a közigazgatási hatóság által kiállított [eredeti 3. o.] és az állatokat a konkrét értékesítés teljesítése céljából történő szállításuk során kísérő állat-egészségügyi bizonyítvány?

Abból kell-e kiindulni abban az esetben, ha az értékesítő és a megrendelő saját maga készített jegyzéket a részére értékesített állatok füljelzőiről, hogy kielégítették az említett uniós állat-egészségügyi jogszabályok követelményeit, amennyiben a közigazgatási hatóság az állatokat az értékesítésük esetén kísérő állat-egészségügyi bizonyítványban nem tüntette fel az állatok füljelzőit?

4. Köteles-e az alapeljárás mezőgazdasági termelőnek nem minősülő értékesítője és megrendelője a 2006/112 irányelv 242. cikke alapján arra, hogy az értékesítés tárgyát (azonosítási kötelezettség hatálya alá tartozó állatok, illetve „biológiai eszközök”) az IAS 41 Mezőgazdaság nemzetközi számviteli standardot alkalmazva feltüntesse a könyvelésében, és az említett standarddal összhangban bizonyítsa, hogy az eszközök az ellenőrzése alatt állnak?
5. Szükség van-e a 2006/112 irányelv 226. cikkének 6. pontja alapján arra, hogy az alapeljárásban vitatotthoz hasonló HÉA-számlákon azon állatok füljelzőit is feltüntessék, amelyekre az uniós állat-egészségügyi jogszabályok szerint azonosítási kötelezettség vonatkozik, és amelyek az értékesítés tárgyát képezik, ha a tagállam nemzeti joga az ilyen állatok feletti tulajdonjog átruházásához nem ír elő kifejezetten ilyen követelményt, és az értékesítés résztvevői nem mezőgazdasági termelők?
6. Lehetőség van-e a 2006/112 irányelv 185. cikkének (1) bekezdése alapján arra, hogy olyan nemzeti rendelkezés alapján, mint amely az alapeljárásban szerepel, helyesbítsék az adólevonást azon következtetés miatt, hogy az értékesítés tárgyát képező termékek értékesítőjének tulajdonjogát nem bizonyították, ha az értékesítést a résztvevőinek egyike sem hiúsította meg, a megrendelő ugyanazon termékeket később újra értékesítette, nincs bizonyíték arra, hogy harmadik személyek a szóban forgó termékekre (azonosítási kötelezettség hatálya alá tartozó állatok) igényt támasztottak, nem állítják a megrendelő rosszhiszeműségét, és az ilyen, csak fajta szerint meghatározott termékek feletti tulajdonjog a nemzeti jog szerint azok átadása révén száll át?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.).

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2012. február 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Rahmanian Koushkaki kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-84/12. sz. ügy)

(2012/C 133/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: Rahmanian Koushkaki

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Annak, hogy a nemzeti bíróság az alperest a felperes részére schengeni vízum kiadására kötelezhesse, feltételét képezi-e az, hogy a nemzeti bíróság a vízumkódex ⁽¹⁾ 21. cikkének (1) bekezdése alapján meggyőződjön arról, hogy a felperesnek szándékában áll a kérelmezett vízum lejárta előtt a tagállamok területét elhagyni, vagy elegendő, ha a nemzeti bíróságban a vízumkódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának vizsgálatát követően nem merül fel különleges körülmények által megalapozott kétely a tekintetben, hogy a felperes a kérelmezett vízum lejárta előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét?
2. Mérlegelést nem engedő jogosultságot keletkeztet-e a vízumkódex a schengeni vízum kiadására, ha teljesülnek különösen a vízumkódex 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt beutazási feltételek, és a vízumkódex 32. cikkének (1) bekezdése alapján nem indokolt a vízum kiadásának elutasítása?
3. Ellentétes-e a vízumkódexszel az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a külföldi részére a 810/2009/EK rendelettel összhangban a schengeni államok területén való átutazásra vagy az első beutazás napjától számított bármely hat hónapos időszakban három hónapot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízum (schengeni vízum) adható ki?

⁽¹⁾ A Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (vízumkódex) (HL L 243., 1. o.)

A Hof van Cassatie van België (Belgium) által 2012. február 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Rose Marie Bark kontra Galileo Joint Undertaking, felszámolás alatt

(C-89/12. sz. ügy)

(2012/C 133/32)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie van België

Az alapeljárás felei

Felperes: Rose Marie Bark

Alperes: Galileo Joint Undertaking, felszámolás alatt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a Galileo Közös Vállalkozásnak a Galileo Közös Vállalkozás létrehozásáról szóló, 2002. május 21-i 876/2002/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ mellékletében foglalt alapszabályának az említett rendelet 2. cikkével összefüggésben értelmezett 11. cikkének (2) bekezdését, hogy az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek,

konkrétan az ezen alkalmazási feltételek körében rögzített díjazási feltételek alkalmazandók a Galileo Közös Vállalkozás határozott idejű szerződés keretében foglalkoztatott alkalmazottaira?

⁽¹⁾ HL L 138., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 29. kötet, 477. o.

A High Court of Ireland (Írország) által 2012. február 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Health Service Executive kontra SC, AC

(C-92/12. sz. ügy)

(2012/C 133/33)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Ireland

Az alapeljárás felei

Felperes: Health Service Executive

Alperes: SC, AC

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2201/2003 tanácsi rendelet ⁽¹⁾ tárgyi hatálya alá tartozik-e az olyan határozat, amely határozott időre valamely másik tagállam terápiás és nevelési gondozást biztosító intézményében rendeli el egy gyermek elhelyezését?
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén milyen kötelezettségek merülhetnek fel — ha egyáltalán felmerülnek — a 2201/2003 tanácsi rendelet 56. cikkéből fakadóan a konzultációs és hozzájárulási mechanizmus jellege tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy megvalósulhasson az így őrzés alá kerülő kiskorú hatékony védelme?
3. Amennyiben valamely tagállam bírósága mérlegeli egy gyermek meghatározott ideig tartó, másik tagállamban való bentlakásos intézményi gondozásba helyezését, és a 2201/2003 tanácsi rendelet 56. cikkével összhangban megszerezte annak a tagállamnak a hozzájárulását, akkor az elhelyezés végrehajtásának előfeltételeként abban a másik tagállamban el kell-e ismerni és/vagy végrehajthatóvá kell-e nyilvánítani a bíróság azon határozatát, amely elrendeli a gyermek meghatározott ideig tartó, másik tagállamban való bentlakásos intézményi gondozásba helyezését?
4. A bíróság azon határozata, amely elrendeli a gyermek meghatározott ideig tartó, másik tagállamban való bentlakásos intézményi gondozásba helyezését — amelyhez a másik tagállam a 2201/2003 tanácsi rendelet 56. cikke értelmében hozzájárult —, kiválthat-e bármilyen joghatást ebben a másik tagállamban azt megelőzően, hogy az elismerésre és/vagy végrehajthatóvá nyilvánításra irányuló eljárás befejezése révén elismerik és/vagy végrehajthatóvá nyilvánítják azt?